

El piano | Víctor Jara | Actualitzat el 12/11/2017 a les 15:45

Et recorde Amanda

Res no t'importava/ perquè et trobaries amb ell

Intensitat, amor i tristesa. Una de les cançons més conegudes de Víctor Jara va ser adaptada al català per Raimon. N'escoltem la versió valenciana i l'original mentre tornem a la fàbrica, a aquells cinc minuts en què la vida era eterna.

V?deo: <https://www.youtube.com/watch?v=xQXgleTYEHo>

Et recorde Amanda
els carrers mullant-se
anant a la fàbrica,
allà on treballava Manuel.
El somriure ample,
la pluja a la cara
res no t'importava
perquè et trobaries amb ell,
amb ell, amb ell, amb ell, amb ell.
Només una estona
la vida és eterna en aquesta estona.
Sona la sirena,
torna a la faena
i tu caminaves
tot ho il·luminaves
i la curta estona
et va fer florir.

Et recorde Amanda
els carrers mullant-se
anant a la fàbrica,
allà on treballava Manuel.
El somriure ample,
la pluja a la cara
res no t'importava
perquè et trobaries amb ell,
amb ell, amb ell, amb ell, amb ell.
Que marxà a la serra
que gens de mal feia
que marxà a la serra
i en ben poca estona
ells el destrossaren.
Sona la sirena,
torna a la faena
molts ja no tornaren
tampoc el Manuel.

Et recorde Amanda,
els carrers mullant-se,
anant a la fàbrica
allà on treballava Manuel.

V?deo: <https://www.youtube.com/watch?v=GRmre8ggkcY>

Te recuerdo Amanda
la calle mojada
corriendo a la fábrica
donde trabajaba Manuel.
La sonrisa ancha
la lluvia en el pelo
no importaba nada
ibas a encontrarte con él,
con él, con él, con él, con él.
Son cinco minutos,
la vida es eterna
en cinco minutos.
Suena la sirena
de vuelta al trabajo
y tú caminando
lo iluminas todo,
los cinco minutos
te hacen florecer.

Te recuerdo Amanda
la calle mojada
corriendo a la fábrica
donde trabajaba Manuel.
La sonrisa ancha
la lluvia en el pelo
no importaba nada
ibas a encontrarte con él,
con él, con él, con él.
Que partió a la sierra
que nunca hizo daño
que partió a la sierra
y en cinco minutos
quedó destrozado
suena la sirena
de vuelta al trabajo
muchos no volvieron
tampoco Manuel.

Te recuerdo Amanda
la calle mojada
corriendo a la fábrica
donde trabajaba Manuel.